

2. Stolyarov, V., Pásztorová, J., Zos-Kior, M., Hnatenko, I., Petchenko, M. (2022). Optimization of material and technical supply management of industrial enterprises. *Naukovi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*, № 3 (189), P. 163–167.

УДК 658.012.32

Цалко Т., к.е.н., доцент

Гартун Д., студент 2 курсу гр. БМН-1-21

Київський національний університет технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Організаційна структура є однією з найважливіших складових ефективного управління підприємством. Структура повинна бути гнучкою та адаптивною, щоб забезпечувати швидке реагування на зміни в ринкових умовах.

Теоретичні та методичні питання формування організаційних структур підприємства досліджуються значною кількістю науковців. Серед них варто відзначити таких науковців, як І. Ансофф, О. Бандурін, Т. Гринько, Т. Гвініашвілі, М. Кошевий, Б. Чуб, Н. Іванова, І. Ігнатєва, І. Копитова, І. Новаківський, С. Петренко, М. Тарасюк, В. Шумейко, О. Щербина [1–3]. Але серед значної кількості наукових здобутків цієї проблематики варто виокремити необхідність дослідження проблеми побудови оптимальної організаційної структури підприємства.

Мета дослідження – розглянути, що являє собою поняття організаційна структура управління, основні її види, недоліки і переваги кожного виду.

Вибір оптимальної структури повинен базуватися на виділенні функціональних областей, які відповідають за конкретні аспекти діяльності підприємства.

Децентралізована структура може підвищити ефективність управління, забезпечивши більшу самостійність різних підрозділів та підвищивши відповідальність керівників [1].

Організаційна структура також повинна враховувати розмір підприємства, складність діяльності, рівень конкуренції на ринку та інші фактори.

Організаційна структура управління підприємством – це система підрозділів та позицій, які взаємодіють між собою для досягнення загальної мети підприємства. Структура може бути представлена у вигляді ієрархії, діаграми або таблиці.

Зазвичай, організаційна структура управління підприємством містить такі ключові підрозділи [3]:

1. Виконавче керівництво (генеральний директор, президент, голова правління) – забезпечує стратегічне керівництво підприємством і контролює весь процес управління.

2. Фінансовий відділ – відповідає за фінансові операції підприємства, такі як бухгалтерський облік, оподаткування, фінансовий аналіз, банківські операції та інвестиції.

3. Відділ збуту – забезпечує збут продукції або послуг підприємства, займається взаємодією з клієнтами, партнерами та дистриб'юторами.

4. Відділ маркетингу – відповідає за розвиток та реалізацію стратегій маркетингу, дослідження ринку, рекламу та піар.

5. Відділ ресурсів людини – займається підбором, навчанням, оцінкою, мотивацією та утриманням персоналу підприємства.

6. Технічний відділ – відповідає за проектування, розробку, виробництво та технічне обслуговування продукції або послуг.

Організаційна структура управління підприємством визначається його метою, розміром, типом і складністю діяльності, а також може бути змінена залежно від зміни умов діяльності підприємства. Основною метою організаційної структури є забезпечення

ефективного та результативного управління всіма аспектами діяльності підприємства [2].

Організаційна структура може бути лінійною, функціональною, матричною або комбінованою. Кожен тип структури має свої переваги та недоліки, і вибір структури залежить від конкретних потреб та можливостей підприємства.

Лінійна структура передбачає ієрархічний ланцюг керівництва з чітко визначеними функціональними обов'язками і повноваженнями кожного рівня. У такій структурі кожен працівник повинен діяти в межах своєї компетенції та повноважень. Функціональна структура передбачає розподіл функцій та відповідальності на підприємстві залежно від функціональної залежності. Це означає, що працівники, які виконують схожі функції, об'єднуються в окремі відділи або департаменти.

Матрична структура є комбінацією лінійної та функціональної структур. У такій структурі проектна команда може включати співробітників з різних департаментів, які працюють разом на проекті.

Висновки. Специфіка проблеми формування організаційної структури підприємства полягає в тому, що вона не може бути адекватно представлена у вигляді задачі формального вибору найкращого варіанта організаційної структури за чітко сформульованим, однозначним, математично висловленим критерієм оптимальності. Який би тип структури не обрали би для організації, важливо пам'ятати, що зациклюватися лише на одному підході не варто [2]. Деякі механізми краще підійдуть для початку, коли підприємство тільки починає свій розвиток. І уже в міру зростання потрібно об'єктивно оцінювати ефективність керування та при потребі змінювати структуру.

Література

1. Луцик Т. Р. Основні етапи реструктуризації підприємств в системі стратегічного управління. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки.* 2006. № 1, Т. 2 (77). С. 117–120.
2. Харченко Т. О., Невмержицька С. М., Цалко Т. Р. Формування стратегії розвитку корпоративних структур на основі життєвого циклу. *Економічний розвиток: теорія, методологія, управління: збірник наукових праць та тез наукових доповідей за матеріалами V Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Прага, 26–28 листопада 2018 року). Прага: Nemoros s.r.o., 2018. С. 105–112. URL: <https://er.knuid.edu.ua/handle/123456789/12524>.
3. Гончаров Ю. В., Бокій В. І., Бондаренко С. М., Гончарова Г. М., Гуріна Н. Д., Денисенко Л. О., Коваль А. А., Луцик Т. Р., Костюк Г. В., Федоряк Р. М. *Виробничий менеджмент: підручник.* За заг. ред. Ю. В. Гончарова. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Кафедра, 2014. 510 с. URL: <https://er.knuid.edu.ua/handle/123456789/10672>.

УДК 338

*Касич А. О., д.е.н., професор
Астахов Н. А., студент групи БМн-1-19
Київський національний університету технологій та дизайну*

УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВ З УРАХУВАННЯМ ЙОГО ВИДОВОГО СКЛАДУ

В умовах ринку отримання максимально можливої суми прибутку є метою будь-якого господарюючого суб'єкта. Однак ця мета суттєво пов'язана з питаннями уточнення економічної сутності поняття «прибуток», врахування його видів та умов забезпечення.

Метою даного дослідження є уточнення сутності поняття «прибуток» через врахування особливостей основних його видів.

Питання управління прибутком традиційно розглядаються вченими у розрізі уточнення змісту, ідентифікації впливу ключових чинників, формування ефективної